

Mislimo, da se še bode temu gospodu kri ohladila! Prihodnjic več!

Tinje na Pohorju (Novo društvo.)
V Tinjah se je v nedeljo dne 18. t. m. osnovalo bralno društvo. Kljub slabemu vremenu udeležilo se je ljudstvo osnovalnega zborovanja v mnogobrojnem številu. Iz cele zelo obširne tinske župnije, celo iz visoke Planine, prihitali so župljani po več ur hoda k zborovanju, ki se je vršilo v šolskem poslopju v prvorazrednici. Prostorna soba nam je bila skoraj pretesna. Domača godba sprejme zborovalce.

Točno ob treh popoldne pozdravi vlč. g. župnik svoje vernike v jako ljubeznivih in pristranskih besedah. Predsednik osnovalnega odbora se zahvali vsem sotrudnikom pri osnovanju društva za njih požrtvovalen trud, prečita in pojasni pravila bralnega društva v glavnih točkah, potem pa navzoče vladno vabi k pristopu, ter jih opominja, naj se tudi vestno poslužujejo vseh sredstev, ki jih bo ponujalo bralno društvo, zakaj potem bojo prisli tudi pri drugih do veliko večje veljave in do večjega spoštovanja. Oglasilo se je takoj — čujte 84 udov — za tinsko fano, ki šteje komaj 1000 duš, gotovo veliko število. V odbor izvolili so se sledeči gg.: Planinc Franc, kaplan, predsednik; dr. Vošnjak Jožef, podpredsednik; Janez Tomažič, nadučitelj, tajnik; Ačko Franc, cerkovnik, blagajnik; gospodična Ela Fisolič, učiteljica, knjižničarka; Matevž Šega, kmet in Martin Dušej, kmečki sin, odbornika. — Gromoviti »živijo«-klici pozdravijo novorojeno društvo. — Vlč. g. kaplan iz Slov. Bistrice Alfonz Požar se oglasi k besedi, ter ljubezno pozdravi novo bralno društvo, izraža svoje veselje zavoljo obilnega pristopa, ter jih krepko in jedrnatno spodbuja k probudi iz narodnega spanja in k ljubezni do domovine. Krepki »živijo«-klici, so sledili njegovim lepim besedam.

Lepe besede mnogospoštovanega gospoda nadučitelja J. Tomažiča so nam pokazale pot, katero je hodil rajni knez in škof Anton Martin Slomšek — namreč: »Vse za vero, dom, cesarja.« Da je to prava pot, te se bomo tudi mi držali! —

Konečno se je sklenilo, da začne »bralno društvo v Tinjah« svoje delovanje z novim letom. — S krepkimi »živijo«-klici na presvitlega cesarja Franca Jožefa I. zaključil predsednik zborovanje. Godci zaigrajo cesarsko pesem.

Po končanem zborovanju razveseljevali so se zborovalci pri kapljici dobrega letošnjega vinca v krčmi pri Finku, kjer so se pele le pobožne Marijine in narodne pesmi. Godba jih je spremljevala. O godbi moramo reči, da je za tukajšnje kraje prav lepa. Pevci pa so pokazali, da imajo lepe glasove in dober posluš. Spreten pevovodja bi lahko dosegel jako dobre uspehe. Morda se pa oglasi kdo, ki bi nas učil tudi umetnega petja?!

Ne moremo si kaj, da ne bi spregovorili še ene besede. Zborovanja se je udeležilo mnogo ljudstva, vendar smo pa pogrešali tiste, o katerih smo bili prepričani, da tudi pridejo, ker so bili večinoma osebno povabljeni in so tudi obljubili. Kaj je temu vzrok? — Upamo, da se še oglasijo k pristopu. — Možu pa, ki se je v krčmi tako lepo izrazil o zborovalcih v šoli, povemo za zdaj samo prav tiho na uho, da vemo.

Radenci (Volitve.) Danes dne 21. t. m. vršila se je pri nas volitev volilnih mož naše občine za četrto in peto kurijo, kjer smo se prvič imeli boriti z nasprotniki posilince iz Radenske slatine, oziroma z njihovimi uslužbenci, ter smo v peti kuriji žal, tudi za en glas propadli, ker se nismo nadjali takega pritiska. Naši so imeli 17, nasprotniki pa 18 glasov.

V četrti kuriji zmagali smo sijajno, ter sta voljena g. občinski predstojnik Anton Divjak in g. Jakob Zemljic. Tu je toraj z Bračkom »luč«.

Da smo propadli v peti kuriji za en glas, temu je kriva velika brezbriznost naših

volilcev ter najhujši pritisek od strani Radenskih slatinarjev, ki so zbobnali takrat vso gardo skupaj od ravnatelja do zadnjega delavca; glavno ulogo pri tem pa sta igrala ter najhujše agitirala tukajšni poštar Pasch in tukajšni postajenačelnik Müller. Ta dva gospoda bi pač bolje storila, če bi se edino le za svoj posel brigala. No, o tem drugokrat bolj natančno.

Kar pa se tiče Radenskih slatinarjev, pa mi tem potem naznanjamo slavnemu občinstvu po Slovenskem, da mi nikakor nismo navezani na Radensko slatino. Tudi gosp. Vogler v Petanjcih ima tako če ne boljše slatino, in ni naš nasprotnik, ampak nam je naklonjen.

Za naše volilce pa naj bode to resen opomin, da se odslej udeležujejo volitev kakoršnih koli v obilnem številu, da se nam kaj takega nikoli ne prigodi. No upamo in smo prepričani, da se bodo naši ljudje odslej bolj zanimali za volitve, ter pridejo vsi na volišče, da se ohrani Radencem čisti slovenski značaj. V to pa pomoz Bog!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Dr. France Prešern. Leto 1800 ni Slovincem poklonilo samo Slomškega, ampak tudi pesnika-velikana dr. Fran. Prešerna. Dne 2. decembra bo minolo sto let, odkar se je rodil dr. Prešern v vasi Vrbi na Kranjskem. V Ljubljani se pripravljajo veliko Prešernovo proslavljenje. Najlejša proslava Prešerna pa bi bila, ako bi se med Slovence zopet vrnila ona ljubezen do vzorov, kakor jo je imel naš slavljenec pesnik dr. Prešern. Slava njegovemu spominu!

V novem tiru! »Domovina« je začela sedaj neprikrit boj proti spodnještajarski duhovščini. Vsak pohajač, pisar, učitelj, odvetnik, sploh vsak človek sme po njenem mnenju agitirati, le »blaženo telo« ne, kakor blagovoli imenovati nepokorne ji duhovnike. Mi se z »Domovino« sedaj, ko je v strasti, ne bomo prerekli, niti ji vračali napadov za napade. Le eno trditev se nam zdi potrebno ovreči. Da bi namreč že dve tretjini od sedaj po vsem spodnjem Štajarskem izvoljenih volilnih mož v V. kuriji bilo za Hribarja, kakor poroča zadnja »Domovina«, to je drzna neresnica. Vendar naj Žičkarjevi somišljeniki ne držijo rok križem, kajti protiajtacija Hribarjevih pristašev je neumorna.

V Rajhenburgu se je obhajala preteklo nedeljo, ravno na dan pred stoletnico Slomškovega rojstva v cerkvi Slomškova svečanost. Slavnostno propoved je govoril o Slomšku v navzočnosti obilne množice gsp. prefekt A. Korošec iz Maribora.

Iz ptujske okolice. Dne 25. novembra popoldne se je v dvorani Narodnega doma predstavil volilcem kmetskih občin kandidat gosp. dr. Friderik Ploj ter je obširno razložil in pojasnil svoj program. Navzoči so soglasno programu kandidata pritrdili. Posamezni kmetje in učitelji so glede poedinih točk izrazili svoje posebne želje. Vsled slabega vremena niso prišli na shod volilci oddaljenih občin; iz bližnjih občin pa so bili navzoči deloma že izvoljeni volilni možje četrte kurije, deloma volilci sami.

Veternik. Možem našega mišljenja v Veterniku priporočamo kandidatom gospoda Fr. Klakočarja p. d. Merit-a na stv. 36 v Veterniku. Ne pustite se motiti po pisarjih, ampak ostanite zvesti sv. veri in narodnosti.

Stariši, pazite na žveplenke! V četrtek 22. t. m. je štiri leten fant Alojza Dojnža, najemnika pri Alojzu Kantašu, kmetu v Bunčanih na Murskem polju zakuril ogenj v šopah pri omenjenem gospodarju; ker pa ni bilo človeka zraven, da bi takoj pogasil, se je ogenj naenkrat vnel po vsem škednju in starem hišnem hramu in od tod svignil

na konjske in kravje hleve. Med tem je jug zanesel ogenj tudi k sosedu Alojzu Mariniču in v trenutku je bilo vse hišno in gospodarsko poslopje v plamenu, ter razun hišnega hrama vse do tal zgorelo. — Da se ni ogenj še dalje razširil se občani veliko-dušno zahvaljujemo vrlim požarnim brambam, katere so od blizu in daleč prihiteli na pomoč, namreč iz Iljaševca, kateri so ravno o pravem času se pripeljali k posestniku Horvatu, ko se je pri njem zažgalo, ter pogasili, dalje so prišle požarne brambe Križevci, Lukavci, Bočečevci, zgornji Krapajnci, posebne hvale pa so vredni Verženci, ki so pripeljali dve brizgalnici ter pokazali z drugimi vred ljubezen do bližnjega. — Ponesrečena sta bila zavarovana, pa za majhne zneske, škoda pa je velika, posebno občutljiva pa, ker je zima tu. Občani izrekajo ljudstvu, katero je prišlo na pomoč, posebno pa požarnim društvom prisrčno: Bog plati.

Nepredvidnost pri mrličih. Pri L. v velenjskem okraju je umrla stara mati in so jo položili na mrtvaški oder. Pri zgledu odra je bila deska, in to desko so prevrtali, in so na vsaki strani v njo vtaknili svečo. Proti polnoči so se sosedje razšli domov, ker so že bili trudni. Pri L. so bili tudi potrebni počitka, zato je domača dekla rekla očetu, le pojdite spat, bom pa jaz čuvala rajnico. In ta prelog je bil sprejet, in so šli k počitku, dekla pa je v dremoti pozabila na svojo dolžnost in je tudi šla počivat. In nesreča je tudi tukaj stegnila svojo roko vmes. Sveča je dogorela do imenovane deske, deska se vname in hitro se je plamen polastil odra, na katerem je bil mrlič. Ogenj je objel celi oder in plamen je svigal že do stropa. V tem se gospodar zbudi, ki je spal v bližnji sobi in začne poslušati neko prasketanje v mrliški sobi. Odpre vrata, pa kakšen prizor! Na to začne klicati dekle in zbudi gospodinjo, in tako so s trudom ogenj pogasili. Mrlič jo bil čisto ožgan in opečen, lasje in vsa oprava je zgorela, mrlič je ležal na tleh na žrjavici. Sreča da je bila hiša visoka, da plamen ni mogel lahko objeti stropa. Torej, bodite pazljivi pri mrličih.

Slomškova slavnost pri sv. Juriju ob Taboru se je izvršno obnesla. Sobana je bila natlačeno polna. Imeli smo tudi odlične goste iz Vranskega. Priporočamo se jim, da bi nas še o drugi priliki blagovolili pohoditi. Posebno mnogo smeha je vzbudila: Kozlovska sodba, katero je igralo deset fantov. Krona sodbe pa je bil Flerè Krivostegno s svojo mavho, brado in bergljo. Smeha ni bilo ne konca ne kraja.

Sijajna veselica bralnega društva pri sv. Benediktu v Slov. gor. Bralno društvo je priredilo pretečeno nedeljo po letnem občnem zborovanju v Slakovih prostorih veselico, kakoršne še sv. Benedikt ni videl. Ker nam danes že primanjkuje prostora, prinesemo prihodnjic natančnejši popis krasne veselice.

Št. Ij pri Mariboru. V torek dne 27. t. m. smo imeli volitve za državni zbor. V peti kuriji smo izvolili Franč. Thaler in Franč. Cimperc z 64 in 63 glasovi. V četrti kuriji smo si izbrali stare korenjake: Ferk Jos. (Ciper), Jan. Flucher (sosed) in Franč. Celcerja. Ti so dobili vsaki 30 glasov. Pistorijanci še niti na volišče prisli niso.

Zadeva gospoda Janeza Bovha pri kasacijskem sodišču. Gosp. Janez Bovha, kateri je bil povodom obiska čeških dijakov v Celji v noči 9. avgusta 1899 od celjskih nemških tolovajev napaden ter je streljal v silobranu na napadalce in enega ranil, bil je, kakor znano od okrožnega sodišča celjskega pri obravnavi dne 16. novembra 1899 popolnoma oproščen, ker je sodišče priznalo, da je streljal samo v opravičenem silobratu. — Zoper to sodbo vložilo je državno pravdnitvo ničnost; pa najvišje, kot kasacijsko sodišče je to sodbo od 2. novembra t. l. kot v vsakem oziru neutemeljeno zavrnilo.

Hum pri Ormožu. »Štajerc« ta vsiljivi list, ki zastopa le ptujske trgovce pred slovenskim kmetom, je preteklo nedeljo pridal tudi na Hum k občinskemu predstojniku. Ali kako se je opekel! Takoj je moral zopet nazaj v Ptuj. Pri tej priliki povemo, da dobro vemo za one tri posestnike, ki so naročeni na tega lažnjivega ptujskega kljukeca. »Štajerc« je prijatelj ptujskih trgovcev, ne pa slovenskih kmetov.

Iz šole. V Gorici so se usposobili za ljudske šole s slovenskim in ljudske šole z nemškim učnim jezikom: Dolenjec Helena, učiteljica v Prihovi, Duler Emilija, učiteljica pri Sv. Martinu pri Slovenjem gradu, Kahl Irena, učiteljica v Veliki nedelji, Valenčič Antonija, učiteljica v Straniceh pri Konjicah, nadalje se je usposobila Mrevlje Pavlina, učiteljica v Dramljah na Spod. Štajarskem za ljudske šole s slovenskim učnim jezikom in nemščino kot učni predmet. Gsp. Šnuderl, učitelj v Zrečah, odide k Sv. Juriju v Savinjski dolini, da bo skrbel za šolo-podružnico na Ojstrici. V Zreče pride gsp. Tržan. V Cmureku je umrl gsp. Bauer, bivši učitelj v Ljutomeru in nekdanji šolski nadzornik za ljutomerski okraj; kot zemljemerec je imenovanec bil znan tudi izven šole. Svetila mu večna luč!

Ziče. Na gostiji pri Klincu po domače »Tomaž« nabralo se je za šolo na Muti K 7-12, kateri znesek se je po starašinu kot predsedniku bralnega društva takoj odposlal.

Središče. Trije trgovci so tukaj. Vsi se štejejo med narodnjake, a sliši se, da železine ne naročujejo pri »Mercuru« v Celji, ampak pri tvrdki Rakusch. Trgovec Sigmund Fridrich kakor se iz gotovih virov zna, tihoma »Štajerca« brezplačno deli. Pozor, ki kupujete pri njem! »Štajerc« se navidezno kaže prijatelja kmetom, v resnici ima druge nakane. V peti kuriji sta za volilna moža izvoljena Kolarič J. ml. in Robič.

V Šentjurju ob juž. železnici bode v soboto dne 8. decembra popoludne ob 4ih v prostorih gosp. R. Doboviška zborovalo cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo, in bode slavnoznani potovalni učitelj Bele govoril o sadoreji in o sredstvih proti mrazu.

Loka pri Zidanem mostu. Za peto kurijo je izvoljenih 5 Žičkarjevih pristašev in 1 socialdemokrat.

Konjiški okraj. V Zrečah sta izvoljena dva Žičkarjeva volilna moža in trije Robičevi. — Skomre so volile dva Žičkarjeva pristaša, istotako Sv. Kunigunda s Padoškimi vrhom.

Sv. Tomaž. Volitev za peto kurijo je pri nas prav povoljno izpala. Oba volilna moža sta zanesljiva. Istotako tudi v četrti skupini.

V Ločah je izvoljenih za gospoda Žičkarja pet mož — torej vsi.

Makole. Volitve po vseh šesterih občinah naše župnije: Sv. Ana, Dešno, Jelovec, Makole, Pečke, Stopno in Štatenberg so se izborno izvršile. Izvoljeni so sami vrli, popolnoma zanesljivi, slovenski krščanski možje, ki bojo stali nepremakljivo, kakor skale, za našega Mlakerja in Robiča. Nemčurjev, liberalcev, mokračev nobenega ni bilo blizu. Za Črešenjskega »kmeta« Kresnika, ki hoče biti »gospod« in »kmet« vse vkup v enih hlačah in ki ga priporočajo naši najhujši, zakleti sovražniki in nasprotniki, pri nas nič ni zelene trave. Zanj so brezuspešni vsi napori.

Iz slovenjebistriškega okraja. Dne 27. t. m. je bila volitev volilnih mož v občini Zabljeku; izvoljeni so bili volilni možje za peto kurijo, ki izjavljajo, da stojijo trdno za kandidata Fr. Mlakerja v Hošnici in Robiča v Lembahu.

Kozje. Dne 3. decembra bomo volili v četrti in peti kuriji in s tem bode dokončana strastna volilna borba, katero je z neverjetnim cinizmom vprizoril naš liberalni gospod dr. Pikel. Po težkem boju smo si Slovenci priborili trg in okrajni zastop v

lepi jedinstvi, malo pozneje je pričel dr. Pikel rušiti slovo s tem, da je žveplo in ogenj sipal na vse, ki se mu niso hoteli kloniti in so si pridržali pravico samostojnega prevdarka in postopanja. Dne 3. decembra pa mu bomo dokazali, da naše vrste niso tako redke, kot si jih on predočuje, ampak vsi bomo z navdušenjem volili možje iz naše sredine, gospoda posestnika Miha Volavšek-a in Antona Maček-a, kot volilne možje pete kurije. Slovenski katoliški možje, dokažite s to volitvijo, da obsojate liberalne napade na naše najboljše katoliške možje! Ne dajte se pregovoriti po drugem kandidatu, zvestem privrženecu dr. Pikel-na — gosp. Vertovšek-u. Nam se dozdeva, da zadnjega že greva, da se je pustil vporabiti v gonji proti »farjem«, kot naši olikanci imenujejo našo duhovščino. Dne 3. decembra slovesno izpričajmo, da so Kozje slovenske in katoliške in da z odločnostjo odklanjamo mešetarje z brezbožnimi, liberalnimi nauki.

V Konjicah je 25. t. m. zborovalo katol. politično društvo. G. poslanec Robič je poročal o svojem dosedanjem delovanju ter volilce zagotovil, da je voljan tudi v prihodnjem za njih blagor storiti, kar koli bo mogoče, če mu le zaupajo in ga zopet v četrti skupini svojim poslancem volijo. Burni živio-klici zadonijo; mi vas hočemo zopet za poslanca, kličejo volilci. G. predsednik izrazi v imenu volilcev polno zaupanje gosp. Robiču, pa tudi poslancu pete skupine, g. Žičkarju. Gromovito zaorijo navdušeni zborovalci: Živela Žičkar in Robič. G. Kresnik Črešnjevski, nemški protikandidat Robičev, nekdanj vrl slovenski narodnjak, a zdaj — kar je obžalovanja vredno — ves drugačen, je tudi prihitel s tremi sociji k našemu zborovanju. Kaj ga je k nam napotilo, ne vemo. Nemir delati menda ne, imamo orožnike, ki strogo skrbijo za mir, če je pa mislil, da bode naše katoliške volilce in volilne možje, ki stojijo vsi hrabro in trdno za Žičkarja in Robiča, na svoje limanice vlovil, se je zelo varal. Oglasi se k besedi. Ker pa začne prazno slamo mlatiti in suhe otrobe vezati — povdarjal je, da je kmet in kot tak bo on kmečki stan v parlamentu najbolje zastopal — začeli so ga navzoči kmetje zavračati, češ, mi smo tudi kmetje, volili pa ne bomo tebe, ampak Robiča. Zopet drugi so rekali: saj si kmet, pa . . . jeden ga je zavrnil: »Mi take ljudi že poznamo, ki giftne krote jejo«; več zborovalcev pa je začelo mrmrati: nesimo ga ven, Robič je naš. Ko so se na prigovor predsednika duhovi pomirili, povdarja J. sveto dolžnost katoliških mož, udeleževati se volitev, voliti katoliške volilne možje in poslance, ker v srcu, v katerem prave vere ni, tam tudi prave vesti ni, ker v državi, kjer Kristus ne vlada, blaginja in sreča propada. Ne gleda se pa pri volitvi na kandidatov stan, temveč, če je za poslanca sposoben in voljan. Ker pa imata gospoda Žičkar in Robič voljo in sposobnost, zato smo jih pred tremi leti volili in jih zdaj zopet volimo. Burni živio-klici. Konečno se g. predsednik spominja stoletnega rojstnega dne Slomšekovega in zaključil z živio-klici na sv. očeta Leona XIII. in cesarja Franca Jožefa živahno zborovanje. Zborovalci se polni navdušenja za naša poslance razidejo; na potu pa se med seboj pogovarjajo: Kakor danes Kresniku, naj se v prihodnje vsakemu godi, ki misli, da se med nami katoliškimi možmi nevarna nemčurska politika lahko sadi.

Police pri Radgoni so volile narodno in sicer je volilni mož četrte in pete kurije znani rodoljub, g. Janez Pelcl. Ker je ob času izvolitve bil bolan v postelji, se tem potom zahvaljuje svojim somišljenikom za izkazano mu zaupanje. Volitev volilnih mož v Policah je bila vrlo zanimiva. Vršila se je dne 22. t. m. ob pol 3. uri popoludne. Bila je že 2. ura popoldne, a še nikogar naših ni bilo na volišču. Nasprotniki so si že menciali roke in si mislili: »Štajerc« jih je oplasil. A med tem od jutranje strani

na volišče prikorakajo zavedni možje iz Farnbühla. Zopet napoči smeh in od večerne strani se prikažejo možje iz Aženec, kojim se pridružijo neodvisni možje iz Polic. Naš tabor je bil skupaj. Nasprotniki so se plaho spogledovali. Skozi tri tedne so se že hvallili, da nam bodo pokazali, kako je treba voliti, a pokazali smo jim mi Slovenci. Živel zavedni slovenski možje.

Pri Sv. Jurju ob Ščavnici je bil voljen v kmetski skupini za volilnega moža g. Jakob Mikl iz Biserjan. Volitve so se vršile v Vaupotičevi gostilni. Oštir g. Vaupotič se je po dovršeni volitvi bahal: »To sem jaz storil«. — Strobil je namreč skupaj bračkijance, da so bili v večini, narodnih volilcev je premalo prišlo. Mi pa smo gosp. Vaupotiču hvaležni za to očitno izjavo; zdaj je pokazal, kake barve mož da je. Zadnja leta so se narodne veselice bralnega društva, ognjegasilcev, dijakov že ogibale njegove krčme, zanaprej pa se bodo že tembolj. — V peti kuriji je s pomočjo vrlih Krabonošev bil izvoljen č. g. župnik, kar je nekoliko poparilo bračkijance.

Dobje. Vkljub novim krivovernim katekizmom, katere je poslala sem liberalna tiskarna iz Ljubljane, vkljub kozjanskemu agitatorju in prizadevanju g. Valentina P., ki je celo samega sebe volil, nič ni hasnilo; izvoljeni so štirje neodvisni kmetje, ki bodo glasovali za gg. Žičkarja in Berksa. Naši kmetje so neodvisni od takih prijateljev, ki jim ponujajo liberalne katekizme.

Duhovniške vesti. Prestavljena sta č. gg. Josip Erker iz Rečice v Št. Jurij ob juž. železn. in J. Kostanjevec iz Ljubnega v Rečico. Umrli je dne 25. t. m. č. g. Fr. Schwarz, župnik v Kamnici. N. v m. p. Provizor v Kamnici je postal č. g. Ivan Topolnik. V pokoj je stopil č. g. Ferd. Jan, župnik v Št. Petru v Sav. dolini, provizor tam je postal č. g. Cinglak.

Cerkvene zadeve.

Prvi evharistiški shod v lavantinski škofiji.

Skrivnost najsvetejšega zakramenta je središče krščanske vere in solnce katoliškega bogoslužja. S to skrivnostjo stoji in pade cela krščanska vera. Jezus Kristus je to sam razločno povedal. Ko so Judje v shodnici v Kafarnaumu zagodrnjali, ker jim je rekel: »Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel, jih je resno in kratko zavrnil: Nikar ne godrnjajte med seboj. . . . Resnično, resnično vam povem: Kdor v me veruje, bo imel večno življenje. Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli mano v puščavi, pa so umrli. To je kruh, ki je iz nebes prišel, da, če kdo je od njega, ne umrje. Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel. Kdor je od tega kruha, bo živel vekomaj in kruh, ki ga bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta«.

In ko so se Judje prepirali med seboj, kako bi jim mogel dati svoje meso jesti, jim je brez vsega zavijanja in izpričevanja naravnost povedal: »Resnično, resnično vam povem: ako ne boste jedli mesa sina človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče in jaz živim zavoljo Očeta, tako tudi, ki mene je, bo živel zavoljo mene. Zavoljo tega so ga zapustili mnogi, ki so prej šli za njim, češ, da je trdo to govorjenje, toda Zveličar se s tem ni dal prestrašiti, marveč se je obrnil celo k apostolom, rekoč: »Ali tudi vi hočete oditi?« na kar je Peter izpregovoril vele-